

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРКООПСПІЛКА
Хмельницький кооперативний коледж
Хмельницького кооперативного торговельно-економічного
інституту

Циклова комісія загальноосвітніх дисциплін

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

ХКК ХКТЕІ

С. В. Леськова

2021 р.

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
з української мови
для навчання за освітньо-професійним ступенем
фаховий молодший бакалавр
на основі освітньо-кваліфікаційного рівня
кваліфікований робітник**

Розглянуто та схвалено на засіданні
циклової комісії загальноосвітніх
дисциплін

Протокол № 6 від 21.01.2021 року

Голова циклової комісії

 Л.Рудишина

(підпис) (прізвище та ініціали)

Програма вступних випробувань з української мови для вступу на навчання за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр на основі освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікований робітник / Хмельницький, ХКК ХКТЕІ, 2021, 21 с.

Укладач: Дудар І.П.– викладач ІІ категорії циклової комісії загальноосвітніх дисциплін

ЗМІСТ

1. Загальні положення	4
2. Програма вступного випробування з української мови	6
3. Список рекомендованої літератури	15
4. Критерії оцінювання знань	17

1. Загальні положення

Зміст роботи визначено Програмою зовнішнього незалежного оцінювання з української мови та літератури для осіб, які бажають навчатися за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр на основі освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікований робітник, затвердженою наказом Міністерства освіти і науки України від 26 червня 2018 року № 696.

Загальна кількість завдань роботи – 12

На виконання роботи відведено 60 хвилин.

Робота для вступу з української мови містить завдання двох форм:

1. Завдання з вибором однієї правильної відповіді (завдання 1-10).

Завдання має основу та чотири варіанти відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважають виконаним, якщо учасник вступного випробування вибрав і позначив відповідь у бланку відповідей А.

2. Завдання на встановлення відповідності («логічні пари») (завдання 11, 12).

Завдання має основу та два стовпчики інформації, позначені цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Виконання завдання передбачає встановлення відповідності (утворення «логічних пар») між інформацією, позначеною цифрами та буквами.

2. Програма вступного випробування з української мови

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо, бо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови
2. Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова.

	Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників.
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників

4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма

	дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот
4.6. Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу
4.7. Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частина як службова частина мови. Правопис часток
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків
5. Синтаксис	
5.1.Словосполучення.	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення

5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних компонентів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом та присудком. Тире між підметом і присудком.
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)

5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки: непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому

	складному реченні.
5.2.5.4. Складне речення з різними видами зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат; мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів

3. Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О., Блажко М. Українська мова та література» (1-2 частини). Київ: Грамота, 2020. 640 с.
2. Українська мова. Зовнішнє оцінювання: Навчальний посібник з підготовки до зовнішнього оцінювання учнів загальноосвітніх навчальних закладів. Київ: УЦОЯО, 2007. 52 с.
2. Глазова О. П., Кузнецов Ю. В. Рідна мова: Підруч. для 5 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Педагогічна преса, 2005. 288 с.
3. Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т. Рідна мова: Підруч. для 5 кл. Київ: Грамота, 2005. 240 с.
4. Бондаренко Н. В., Ярмолюк А. В. Українська мова: Підруч. для 5 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Освіта, 2005. 272 с.
5. Глазова О. П., Кузнецов Ю. В. Рідна мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Педагогічна преса, 2006. 288 с.
6. Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т. Рідна мова: Підруч. для 6 кл. Київ: Грамота, 2006. 296 с.
7. Пентилюк М. І., Гайдаєнко І. В., Ляшкевич А. І., Омельчук С. А. Рідна мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Освіта, 2006. 272 с.
8. Бондаренко Н. В., Ярмолюк А. В. Українська мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Освіта, 2006. 240 с.
9. Передрій Г. Р., Скуратівський Л. В., Шелехова Г. Т., Остаф Я. І. Рідна мова: Підруч. для 7 кл. Київ: Освіта, 2003. 272 с.
10. Ющук І. П. Рідна мова: Підруч. для 7 кл. Київ: Арт-Освіта, 2004. 288 с.
11. Олійник О. Б. Українська мова: Підручник для 7 кл. середньої школи. Київ: Вікторія, 2003. 364 с.
12. Біляєв О. М., Пентилюк М. І., Симоненкова Л. М., Симоненкова Т. П. Українська мова: Підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: ВД «Афон», 2004. 128 с.
13. Ющук І. П. Рідна мова: Підруч. для 8 кл. Київ: Арт-Освіта, 2004. 256 с.
14. Олійник О. Б. Українська мова: Підручн. для 8 кл. серед. шк. Київ: Вікторія, 2004. 288 с.
15. Біляєв О. М., Пентилюк М. І., Симоненкова Л. М., Симоненкова Т. П. Українська мова: Підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: ВД «Афон», 2004. 128 с.

16. Шелехова Г. Т., Остаф Я. І., Скуратівський Л. В. Рідна мова: Підручник для 9 кл. Київ: Освіта, 2002. 256 с.
17. Олійник О. Б. Українська мова: Підручн. для 9 кл. середньої школи. Київ: Вікторія, 2003. 384 с.
18. Біляєв О. М., Пентилюк М. І., Симоненкова Л. М., Симоненкова Т. П. Українська мова: Підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Освіта, 2002. 208 с.
19. Олійник О. Б. Українська мова: Підручн. для 10–11 кл. середньої школи. Київ: Вікторія, 2004. 448 с.
20. Біляєв О. М., Симоненкова Л. М., Скуратівський Л. В., Шелехова Г. Т. Українська мова: Підруч. для 10–11 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Освіта, 2004. 384 с.
21. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови. К.: Освіта, 2005. 208 с.
22. Плющ М. Я., Грипас Н. Я. Українська мова. Довідник. Київ: Освіта, 2002. 228 с.
23. Степанишин Б. І. Українська література: Підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Арт-освіта, 2001. 336 с.
24. Хропко П. П. Українська література: Підруч. для 10 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Школяр, 2005. 528 с.
25. Семенюк Г. Ф., Ткачук М. П., Ковальчук О. Г. Українська література: Підруч. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Освіта, 2006. 512 с.

Ви можете користуватися також іншими підручниками, посібниками, довідниками та словниками, рекомендованими Міністерством освіти і науки України.

4. Критерії оцінювання знань

Вступне випробування з української мови проводиться в письмовій формі.

Особи, які отримали на вступному випробуванні з української мови менше 100 балів, не допускаються до участі в конкурсі.

Апеляційна заява на результат фахових вступних випробувань подається до приймальної комісії ХКК ХКТЕІ не пізніше 15.00 наступного робочого дня після дня оголошення оцінки з фахового вступного випробування. Порядок розгляду апеляцій відбувається згідно «Положення про апеляційну комісію ХКК ХКТЕІ». Результати вступного випробування з української мови оцінюються за шкалою від 100 до 200 балів. Оцінка рівня знань студентів визначається згідно з отриманими балами за такою таблицею:

12-бальна система	200-бальна система	Оцінка
1	< 100	незадовільно
2	< 100	незадовільно
3	< 100	незадовільно
4	100-115	задовільно
5	116-135	задовільно
6	136-149	задовільно
7	150-159	добре
8	160-169	добре
9	170-179	добре
10	180-189	відмінно
11	190-195	відмінно
12	196-200	відмінно